

Inauguració Fira de Sant Miquel 2007

Honorable Conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció rural; Excm. Sr. President de la Diputació de Lleida; Excm. Sr. President de la Comissió Delegada de la Fundació Fira de Lleida; Sr. Director General de la Fira; autoritats; expositors; agricultors i ramaders; senyores i senyors,

Rebin la meva més cordial salutació en aquest acte inaugural de la Fira de Sant Miquel, en la seva 53 edició, i en la 22 del Saló Eurofruit. Aquest any també es compleix el cinquantè aniversari d'algú que no ha fallat mai a la Fira i que mereix ser citat en aquesta ocasió: l'empresa San Miguel. Aquesta trobada anual, celebrada des dels seus orígens a l'entorn de la festivitat de Sant Miquel, coincideix amb el tancament de la campanya agrícola, permetent a agricultors i ramaders fer un balanç de la mateixa.

El balanç sol ser agredolç. Tancar la campanya de la fruita amb la calamarsada que acaba de fer malbé una part important de la collita de fruita tardana, poma, pera i préssec, no és, obviament, el que havíem desitjat.

Confiem, Conseller, i des d'aquí ho demanem, que es doni suport a la petició dels alcaldes de les comarques afectades en la declaració de zona catastròfica o, en qualsevol cas, **de facilitar els ajuts necessaris per poder superar aquest trànquil, que ha perjudicat també a equipaments públics i vehicles particulars.**

D'altra banda, **l'increment en el preu dels cereals ha estat positiu per als agricultors, però negatiu per als ramaders que han vist créixer el cost dels pinsos.** I tampoc ha estat bo per als consumidors que han vist augmentat el preu de productes alimentaris de primera necessitat.

En relació a aquesta qüestió, cal ser molt prudent en l'assignació de responsabilitats puntuals en aquests increments de preus. És evident que el recent auge del biocombustible suposa l'entrada en el mercat dels cereals d'un nou consumidor, en l'elaboració d'un producte que és ben acceptat pels seus avantatges medi ambientals, tot i que una part del procés de la seva producció requereix l'ús d'energies fòssils. Dit això, cal tenir en compte que **l'alça dels preus dels cereals es troba en sintonia amb l'alça generalitzada arreu del món dels preus de les matèries primes: energia, metalls i aliments;** causades per un creixement espectacular de la demanda de països emergents, com la Xina i l'Índia.

En definitiva, **ens trobem amb un primer gran impacte de l'economia global,** amb l'inevitable component d'especulació, sobre les agricultures dels països desenvolupats. De fet, no és el primer. En efecte, durant els darrers anys hem conegut un degoteig creixent d'importacions de productes agrícoles a

preus molt baixos, en competència amb les nostres produccions locals. A aquesta competència s'ha afegit el menor control de qualitat i de sanitat que les importacions rebien per part de les administracions comunitàries, en comparació amb l'aplicació més estricta de les normes establertes a les produccions dels països membres de la Unió Europea.

Es tracta d'una qüestió que ha ressorgit a partir de l'aprovació de **l'Organització Comuna del Mercat de Fruites i Hortalisses**, sobre el contingut normatiu de la qual Unió de Pagesos ha remarcat que **els països tercers no han de complir les mateixes exigències de qualitat i seguretat alimentària que s'exigeixen als productors europeus**.

Sobre la mateixa OCM, aprovada el passat mes de juny, s'han afegit opinions crítiques en relació a l'increment de la quantia prevista per gestionar situacions de crisi en el sector, quan s'havia demanat una xifra superior per a incloure la seva aplicació a polítiques de qualitat i de comercialització. L'OCM, però, preveu que es pugui fer ús de la clàusula de salvaguarda quan s'hagi de frenar l'entrada de produccions provinents de països tercers.

La solució adoptada pel Consell de Ministres d'Agricultura de la Unió Europea, doncs, està a mig camí d'una política de liberalització absoluta dels mercats, amb la desaparició de qualsevol tipus d'ajuda, i una agricultura molt subvencionada, que està passant ràpidament a la història de la PAC, creadora d'excedents i de costos molt elevats. **Tot i això, els excedents d'ahir poden esdevenir dèficits d'avui. Com està passant amb la producció lletera. Els ciutadans de la Unió Europea ja no financem excedents agrícoles, però paguem més pels productes bàsics.**

Per això, Conseller, convé que l'aplicació de la nova PAC sigui prou afinada com per evitar nous desajustaments, que no fan sinó perjudicar a agricultors i consumidors.

Com és ben sabut, es pot competir en quantitat i en qualitat. L'agricultura intensiva ha estat durant molt de temps una forma d'incrementar els ingressos per explotació. Una manera d'incrementar la producció per hectàrea és, tots ho tenim molt clar, el rec. Sense baixar qualitat del producte conreat, l'aigua aporta un plus en les produccions de secà. **L'aigua, doncs, és un important valor afegit per a l'agricultura.** En un recurs relativament escàs com l'aigua, el seu aprofitament és determinant. Cada any, en les jornades tècniques de la Fira de Sant Miquel en parlem.

El fet que aquest any la Comunitat del Canal de Pinyana sigui present a la Fira per primera vegada, és una mostra inequívoca de la importància d'aquesta comunitat agrària.

La distribució de l'aigua per tal de fer-la arribar a noves zones de regadiu, és igualment determinant per permetre surar els agricultors del secà.

Per això **donem suport al Manifest de Vallbona que defensa la construcció del canal Segarra-Garrigues com una infraestructura cabdal en el desenvolupament de tota la regió de Lleida. Per això, des de la Paeria també hem contribuït a convertir aquest projecte en un símbol de futur de les Terres de Lleida.**

Quan insistim en la importància d'aquesta infraestructura, no ho fem des d'una visió teòrica, sinó des dels fets que ens ensenya la història. L'agricultura lleidatana va marcar la seva diferència amb els recs del Canal de Pinyana, i va experimentar una veritable revolució amb els recs del Canal d'Urgell.

Després de la segona revolució agrícola, amb les explotacions fruteres i l'expansió de la ramaderia del porquí, avui som a les portes de **una tercera revolució a la nostra agricultura: la que generarà els recs del Segarra-Garrigues, posant en valor el potencial d'una terra encara adormida que l'aigua desvetllarà.**

Una segona forma de millorar els resultats de les explotacions agrícoles és incrementar la qualitat en els productes conreats.

La qualitat és un factor de competitivitat fonamental, per tal que cada dia és més exigida pels consumidors. Les informacions que periòdicament apareixen sobre problemes de contaminació dels aliments i sobre focus de malalties animals, preocupen **els consumidors que demanen unes garanties clares en la sanitat i en la traçabilitat.**

En aquest àmbit, el paper dels veterinaris és cabdal. La creixent demanda de seguretat sanitària ha de ser satisfeta per un increment dels professionals de la sanitat animal. **Per això, en un territori de gran producció ramadera com és el nostre ens sembla indispensable l'establiment de una Facultat de Veterinària a la Universitat de Lleida.** I, per això, entenem **que és irrenunciable.**

Una tercer via per la millora de la rendibilitat de la nostra agricultura i la nostra ramaderia és la innovació. Innovació que depèn de la Universitat i dels instituts de recerca vinculats a l'agroalimentació. La Universitat de Lleida disposa del nombre més elevat, en quantitat i en qualitat, d'investigadors en aquest àmbit.

L'Ajuntament lidera amb la Universitat la creació del parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Lleida, que ja compta **amb l'Institut Tecnològic del Pa** i, ben aviat, **amb la posta en marxa del Fruicenter**, que vas presentar fa uns mesos, Conseller, i **el de la maquinària agrícola**, que ja estan realitzant, tots dos, els primers estudis de viabilitat i disseny.

L'altre pilar de la recerca agroalimentària a Catalunya és l'IRTA. **Aquest institut realitza gairebé el 90 per cent de la recerca científica i els desenvolupaments tecnològics en l'àmbit de l'agroindústria a Catalunya.**

Lleida disposa d'una Fundació UdL-IRTA que desenvolupa importants activitats.

Ara, quan des del govern de la Generalitat, i la seva presidència, s'afirma rotundament que Lleida ha de ser la capital agroalimentària de Catalunya, i fins i tot d'una regió europea més ampla, cal potenciar els centres de recerca de l'IRTA a Lleida, vinculats al Parc Científic i Tecnològic, liderant la innovació, com a símbol de la capitalitat en que tots creiem.

Perquè, avui, lideratge vol dir innovació; és a dir, educació i recerca. Vol dir influència en els mercats, és a dir capacitat d'exportació i, per tant, potenciació dels centres de negocis com Mercolleioda. Vol dir logística, és a dir comunicacions per avió, per carretera i per ferrocarril. I vol dir influència i proximitat de l'administració.

Lleida, per ser el que volem ser, la capital agroalimentària, ha d'aprovar doncs les assignatures de: educació, recerca, infraestructures, mercats i administració. Estem ben posicionats en tots aquests àmbits: en educació, amb els ensenyaments a la nostra Universitat d'Agrònoms, Forest, Biotecnologia, Nutrició i dietètica. **Els falta Veterinària. També ens calen noves titulacions en mòduls professionals agroalimentaris.**

En recerca, cal potenciar l'IRTA a Lleida, com a seu més potent, estretament vinculada amb el Parc Científic. El Parc que ha obtingut, fins ara, importants finançaments de la Unió Europea i de l'Estat, i que també requereix de la contribució de la Generalitat.

El Parc ha de ser, també, un eix vertebrador del territori, obrint-se, des d'avui, a contribuir des de Lleida al progrés de tot el territori. És així com entenem la capitalitat, la visió metropolitana, orientada a fer créixer el conjunt de les Terres de Lleida. Una capital ho és en tant fa créixer el país. Això cal aplicar-ho a Barcelona respecte de Catalunya i a Lleida respecte a la Catalunya interior. **El Parc ha d'obrir, d'entrada, altres seus en el territori: a l'Urgell la recerca de maquinària agrícola; als Pallars i a la Vall d'Aran els centres de recerca medi ambientals i energètics.**

La tercera peça són les infraestructures. Lleida necessita veure acabat aviat l'eix Osca-Lleida-Tarragona, és a dir la comunicació amb el nostre port. **Cal començar l'eix de transport agrícola Lleida-França per la Val d'Aran, iniciant-lo en el tram fins a l'aeroport de Lleida. I cal desenvolupar el transport ferroviari, amb l'estació intermodal, tal com preveu el Pla Territorial.**

Finalment, en mercats i administració, cal enfortir Mercolleida, que ha de seguir **progressant en nous mercats i en cotitzacions;** hem endegat, ja, el Drets de la PAC; estem potenciant els mercats de vedelles i de fruita; i hem de seguir amb els nous **preus de referència en els sectors agraris emergents.**

I el reforçament de les estructures administratives de referència ha de passar **per l'impuls i agilització del Projecte de Serveis de la Conselleria a Gardeny**, començant per aquells que aporten més valor al territori.

Tot això implica importants inversions. Dels recursos econòmics destinats a inversions pel govern de Catalunya, l'aplicació de la disposició addicional tercera del nou Estatut d'Autonomia de Catalunya suposa un increment de 827 milions d'euros. D'aquesta important xifra una part no **negligible ha d'anar destinada a inversions en l'agricultura i les indústries alimentàries; i a les infraestructures de Lleida**. En cas contrari, seriem víctimes d'una greu decepció.

No puc finalitzar la meua intervenció sense fer-vos arribar una reflexió que jutjo molt important. Es tracta **del paper que juga Lleida, i el de tota la seva àrea metropolitana, en les relacions amb la veïna Aragó, com a nòdul equilibrador en el sistema urbà de l'Eix de l'Ebre**. Entre la gran àrea barcelonina i el pes, també gran, de Saragossa, Lleida ha de fer, de contrapès equilibrador en la frontera sud-oest de Catalunya. I ho ha de fer en tots els àmbits: l'agricultura, la universitat, la recerca, la indústria i el comerç.

Conseller, es tracta d'una necessitat de la satisfacció de la qual en depèn el futur de la ciutat de Lleida, el dels municipis de l'àrea metropolitana i el de tota Catalunya. **Tots ens hi juguem aquest futur. Per això cal la participació de la Diputació, els conselles comarcals i els ajuntaments; però especialment de la societat civil, de les seves organitzacions econòmiques, de les empreses i dels agents socials implicats.**

Inversió, lideratge, societat civil, coordinació administrativa i reequilibri del territori. Això requereixen, avui, les Terres de Lleida. I quan us parlo del nostre projecte metropolità, ho faig sempre amb la visió que us he tramés en parlar del Parc Científic: **ser forts des de Lleida per compartir i treballar plegats tot el territori que vol ser fort a Catalunya.**

I acabo. Els hi desitjo a tots i totes una bona Fira de Sant Miquel. Una Fira que te com a funció facilitar el treball d'agricultors i ramaders, i la de les indústries auxiliars d'aquest important sector de la nostra economia.

Perquè Catalunya segueix precisant d'agricultors i indústries agroalimentàries; perquè segueixen sent una base imprescindible de la nostra economia; i perquè, en definitiva, volem per a Lleida i per a Catalunya una agricultura de primer nivell on tots els agricultors i tots els ramaders puguin viure de la seva professió. Per seguir construint Catalunya des de Lleida.

Àngel Ros i Domingo

Alcalde de Lleida
President del Patronat de la Fundació Fira de Lleida